

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ТРЕЋЕ ОДЕЉЕЊЕ

ПРЕДМЕТ ИСЕНИ против СРБИЈЕ

(Представка број 43326/11)

ПРЕСУДА

СТРАЗБУР

9. октобар 2018. године

Ова пресуда је правоснажна, али може бити предмет редакцијске измене.

У предмету Исени против Србије,

Европски суд за људска права (Треће одељење), на заседању Одбора у саставу:

Pere Pastor Vilanova, *председник*,

Branko Lubarda,

Georgios A. Serghides, *судије*,

и Fatoş Aracı, *заменик секретара Одељења*,

После већања на затвореном заседању 18. септембра 2018. године,

Доноси следећу пресуду, која је усвојена истог дана:

ПОСТУПАК

1. Предмет је формиран на основу представке (број 43326/11) против Србије коју је Суду поднео према члану 34. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: „Конвенција“) држављанин Србије, господин Митат Исени (у даљем тексту: „Подносилац представке“), 18. јула 2011. године.

2. Владу Србије (у даљем тексту: „Влада“) је заступао њен заступник госпођа Н. Плавшић.

3. Представка је 10. марта 2017. године прослеђена Влади.

ЧИЊЕНИЦЕ**I. ОКОЛНОСТИ ПРЕДМЕТА**

4. Подносилац представке је рођен 1954. године, а живи у Бившој Југословенској Републици Македонији.

5. Органи локалне самоуправе су 1990. године извршили експропријацију стана у Београду који припада подносиоцу представке. Величина стана је износила 31.80 м².

6. Уставни суд Србије је 16. децембра 2010. године наложио надлежним локалним органима да доделе подносиоцу представке одговарајући стан као замену или да му исплате накнаду не нижу од тржишне вредности стана у складу са Законом о експропријацији из 1995. године¹. Одлука је ступила на снагу 23. фебруара 2011. године (види став 8 испод).

7. Иако је предузето неколико корака (нарочито онај према коме су порески органи 3. фебруара 2017. године извршили процену тржишне

¹ Закон о експропријацији; објављен у „Службеном гласнику Републике Србије“ бр. 53/95, 23/01, 20/09, 55/13 и 106/16.

вредности стана на 209.015 динара (RSD) по квадратном метру, а подносилац представке је исту прихватио 1. јуна 2017. године), предметна одлука Уставног суда још увек није извршена.

II. Б. РЕЛЕВАНТНО ДОМАЋЕ ПРАВО

8. Сходно члану 171. Устава Републике Србије, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће. Сходно члану 89. Закона о Уставном суду², одлуке Уставног суда којима је утврђено кршење људских права производе правно дејство од дана достављања учесницима у поступку.

ПРАВО

А. НАВОДНА ПОВРЕДА ЧЛАНА 1. ПРОТОКОЛА БР. 1 УЗ КОНВЕНЦИЈУ

9. Подносилац представке се притуживао на неизвршење правоснажне одлуке Уставног суда поменуте у ставу б. изнад, у складу са чланом 1. Протокола бр. 1 уз Конвенцију, који гласи:

"Свако физичко или правно лице има право на неометано уживање своје имовине. Нико не може бити лишен своје имовине, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим начелима међународног права.

Претходне одредбе, међутим, ни на који начин не утичу на право државе да примењује законе које сматра потребним да би регулисала коришћење имовине у складу с општим интересима или да би обезбедила наплату пореза или других дажбина или казни."

А. Допуштеност

10. Влада није изнела никакве приговоре о прихватљивости представке. Пошто ова притужба није очигледно неоснована у смислу члана 35. став 3(а) Конвенције, нити неприхватљива по било ком другом основу, она мора бити проглашена прихватљивом.

Б. Основаност

11. Суд је често утврђивао повреде члана 1. Протокола бр. 1 у предметима у којима се покрећу питања слична онима која су покренута у овом предмету (види *Милисављевић против Босне и*

² Закон о Уставном суду; објављен у „Службеном гласнику Републике Србије“ бр. 109/07, 99/11, 18/13, 40/15 и 103/15.

Херцеговине, број 7435/04, од 3. марта 2009. године, *Крстић против Србије*, број 45394/06, од 10. децембра 2013. године, и *Рафаиловић и Стевановић против Србије*, бр. 38629/07 и 23718/08, од 16. јуна 2015. године).

12. Пошто је размотрио сав материјал који му је достављен, Суд сматра да Влада није изнела никакву чињеницу, нити аргумент који би могли да га убеди да донесе другачији закључак у овом предмету. Имајући у виду сопствену судску праксу у вези с предметом и чињеницу да коначна одлука која се разматра у овом предмету није извршена више од седам година, Суд закључује да је дошло до повреде члана 1. Протокола бр. 1.

II. ОСТАЛЕ НАВОДНЕ ПОВРЕДЕ КОНВЕНЦИЈЕ

13. Подносилац представке је тврдио да је дошло до повреде чланова 6. и 13. Конвенције, ослањајући се у суштини на исте основе.

14. Влада је оспорила тај аргумент.

15. Суд констатује да је ова притужба повезана са оном која је већ испитивана изнад, те стога мора такође бити проглашена прихватљивом.

16. Имајући у виду свој закључак према члану 1. Протокола бр. 1 (види горе наведени став 12), Суд сматра да није неопходно испитати да ли је у овом случају дошло до повреде чланова 6. и 13. (види, на пример, предмет *Крстић против Србије*, цитиран изнад, став 88, са даљим референцама).

III. ПРИМЕНА ЧЛАНА 41. КОНВЕНЦИЈЕ

17. Члан 41. Конвенције гласи:

„Када Суд утврди прекршај Конвенције или протокола уз њу, а унутрашње право Високе стране уговорнице у питању омогућава само делимичну одштету, Суд ће, ако је то потребно, пружити правично задовољење оштећеној страни.“

A. Штета

18. Подносилац представке је тражио 296.742 евра (EUR) на име материјалне штете и EUR 300.000 на име нематеријалне штете.

19. Влада је сматрала да је тражени износ превисок.

20. Суд сматра да је најприкладнији облик надокнаде, у овом случају, да осигура пуну примену предметне домаће одлуке (види, *mutatis mutandis*, *Јеличић против Босне и Херцеговине*, број 41183/02, став 53, ЕЦХР 2006-ХП; *Р. Качапор и други против Србије*, бр. 2269/06 и 5 друге, став 126, од 15. јануара 2008. године; и *Крстић против Србије*, цитиран изнад, ставови 92-94). Имајући у виду величину

предметног стана (види горе наведени став 5) и тржишну вредност стана по квадратном метру, процењену од стране надлежних органа и прихваћену од стране подносиоца представке (види горе наведени став 7), Суд додељује подносиоцу представке износ од EUR 56.000 на име материјалне штете, умањен за износе који су можда већ били исплаћени у том погледу на домаћем нивоу.

21. Суд даље додељује подносиоцу представке износ од EUR 4.000 на име нематеријалне штете.

Б. Трошкови

22. Подносилац представке није поднео захтев за надокнаду насталих трошкова. Сходно томе, Суд сматра да нема основа да му за исте досуди било какав износ.

В. Затезна камата

23. Суд сматра да је примерено да затезна камата буде заснована на најнижој каматној стопи Европске централе банке уз додатак од три процентна поена.

ИЗ ТИХ РАЗЛОГА, СУД, ЈЕДНОГЛАСНО,

1. *Проглашава* представку допуштеном;
2. *Утврђује* да је дошло до повреде члана 1. Протокола бр. 1. уз Конвенцију;
3. Сматра да нема потребе да се појединачно разматрају притужбе према члановима 6. и 13. Конвенције;

4. Утврђује

(а) да Тужена држава треба да подносиоцу представке исплати, у року од три месеца, следеће износе, заједно са било каквим порезом који се може наплатити, који ће бити конвертовани у валуту Тужене државе по курсу важећем на дан исплате;

(i) EUR 56.000 (педесет и шест хиљада евра), умањен за износе који су можда већ били исплаћени у том погледу на домаћем нивоу, на име материјалне штете;

(ii) EUR 4.000 (четири хиљаде евра) на име нематеријалне штете;

(б) да, по истеку горе наведена три месеца до исплате, треба исплатити обичну камату на горе наведене износе по стопи која је једнака најнижој каматној стопи Европске централе банке уз додатак од три процентна поена;

5. *Одбија* преостали део захтева подносиоца представке за правично задовољење.

Састављено на енглеском језику и достављено у писаној форми на дан 9. октобра 2018. године, у складу са правилом 77. ст. 2. и 3. Пословника Суда.

Fatoş Aracı
Заменик секретара

Pere Pastor Vilanova
Председник